TAJNA ZELENE ČARAPE

napisala: Sonja Zubović

Radni stol uvijek treba biti uredan – to je rečenica koju moja mama stalno ponavlja.

Naravno da mi je već preko glave te njezine priče.
Kao da je progutala CD koji se neprestano ponavlja.

Kad dođe na vrata moje sobe, prvo što je na tapeti jest – je li pospremljen moj radni stol ili nije.

Nikako ne razumijem zašto joj je to toliko važno.
Meni ne smeta i zašto se ona petlja u to. Ipak zbog mira u kući malo se potrudim ne stvarati takav nered.

– Važno da je soba barem p r o h o d n a – kaže mama – tako da preko igračaka, papira i crteža možeš doći do ormara, radnog stola i kreveta...

Naravno, nisam svaki dan jednako dobre volje i nije mi svaki dan jednako lijep i lagan. Nije mi svaki dan ni miran pa da mogu sve napraviti u miru. Često sam u nekoj žurbi i nemam dovoljno vremena.

Baš ovih dana tako je bilo sve nešto zgusnuto.
Stalno sam nekamo morala, stalno sam nekamo išla, vraćala se i u žurbi zadaće pisala.
Tek što jedno iz torbe izvadim, već drugo unutra tovarim. I sama ne znam kako, ali u času sam zatrpala sve oko sebe, pa i cijeli radni stol. Na njemu je bila čak i školska torba.

Naravno, isto tako, a da i sama ne znam otkud, ispod nekih udžbenika, radnih bilježnica i pisanki našla se tu i jedna zelena čarapa.
Fina jedna macasta zelena čarapa, neka se i to zna.
Kad je mama to ugledala, samo je najozbiljnijim glasom pozvala cijelu obitelj u moju sobu.

– Dođite svi, ovo još niste vidjeli, što ona ima na radnom stolu dok uči za kontrolni iz matematike!

Svi su dojurili, i brat i tata!
Joj, meni! Iz moje je zbirke zadataka virila jedna macasta zelena čarapa. Joj, mislim, ako se dobro sjećam, tu sam zelenu čarapu prošli tjedan imala na tjelesnom.
Nije teško pogoditi da se moj brat najglasnije smijao.
Još gore od tog smijeha bilo je to što sam točno znala da u glavi smišlja neka nova zadirkivanja.
Kud sve to, tata je strogo kroz zube procijedio:
– Kako te nije sram?

Moj je tata ljekarnik i jako je uredan, još je uredniji od mame, ali oboje ne podnose nered.
– Nije. – nekako sam izmucala. – To je moja zelena čarapa i, samo da znate, ona mi donosi sreću! Svi moji kontrolni dobro prođu.
– Oh, nismo znali, oprosti, imaš li još jednu zelenu čarapu, posudi bratu, sutra ima test iz matematike. – skoro u isti glas rekoše roditelji.

RAZMISLI, POVEŽI, ODGOVORI.

1. Djevojčici njezin nered ne smeta, a njezinim roditeljima jako smeta. Što misliš, tko je u pravu? Objasni zašto tako misliš.

a) Djevojčica – njezina je soba i važno je da se ona u njoj snalazi.

b) Roditelji – trebala bi naučiti održavati svoje stvari urednima.

c) I djevojčica i roditelji imaju dobre razloge.

d) Nitko nije potpuno u pravu.

e) Imam drukčije mišljenje.

2. Djevojčica kaže da nije svaki dan jednako miran i lagan te da katkad jednostavno nema dovoljno vremena.

Je li to dobar razlog za nered ili samo dobra isprika? Kada opravdanje prestaje biti opravdanje i postaje izgovor?

3. Zamisli da si na djevojčičinu mjestu.

Mama je pozvala cijelu obitelj u tvoju sobu da svima pokaže zelenu čarapu koja viri iz zbirke zadataka. Kako bi se osjećao/osjećala?

4. Što misliš o maminoj odluci da pozove tatu i brata da im pokaže nered?

a) Bilo je smiješno i nije se dogodilo ništa strašno.

b) Djevojčici je zbog toga moglo biti neugodno.

c) Mama je željela da djevojčica napokon shvati koliko joj je stol neuredan.

d) Bilo bi bolje da je mama razgovarala s njom nasamo.

e) Situaciju vidim na neki drugi način.

5. Djevojčica je brzo izrekla objašnjenje da joj zelena čarapa donosi sreću. Zašto je to rekla?

a) Željela se izvući iz neugodne situacije.

b) Željela je zaustaviti zadirkivanje.

c) Pokušala je sve pretvoriti u šalu.

d) Možda zaista pomalo vjeruje da joj čarapa donosi sreću.

e) Imam drugo objašnjenje.

6. Što reakcija sa zelenom čarapom govori o glavnome liku?

Je li snalažljiva, duhovita, tvrdoglava, maštovita, neuredna, samouvjerena...? Odaberi osobine koje joj najbolje odgovaraju i objasni svoj izbor.